

דוד זכניש

בן אלברט זרחל
נולד ב- תש"א 1940
נפל בזמ י"א תשרי
תשל"ד 7.10.73
מ.א. 0422340

התימה הנער

שם המשפחה

וכני

שם פרטי

313

שם זוגי

אורג

מספר זהות

1940.32799/4

תאריך הלידה

4.3.51

הוצא ביום

16242

פקח עבודה אזורי

1. פנקס זה יש למסור למעביד שיתחייב כל עוד הנער עובד אצלו.
2. אם הנער עובד אצל יותר ממעביד אחד ימסור הפנקס לאחד המעבידים אולם יוצג במזג יתור המעבידים.
3. נער המונה כרגיל מחויב למעביד או למפקד נסקיו של המעביד יחויק את הפנקס אחר כך יחוק אתו את הפנקס בעד לובל.
4. המעביד נער, לפחות חודש יקלא במדור 'מעבידים' את המפרטים והדרישות.
5. נער המונה למוסד רפואי מוסמך לעם בדיקה בהתאם לחוק יציר את הפנקס מחוק הפנקס על המעביד ימסור המעביד את הפנקס למשרד על לידר הוצר, כך ימסור אחרו לעם דישום כאחד המדורים בפנקס.

פנקס עבודה זה מוצא בהתאם לחוק 28 לחוק עבודה הנוער, תשי"ג - 1953.

מקום עבודתו (ה)

מיום	מקום עבודה
	1034

הכתובת

מיום	מקום	רחוב	מ	שכונה
	א	אס'	46	

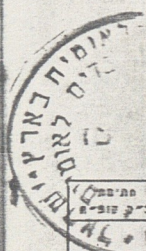
על כל שינוי להודיע מיד לגובה או למשרד

הגבלות ותנאים מיוחדים

יום תחילת קופ"ח

בני המשפחה הזכאים לעזרה

השם	היחס	נוכח (ב) בשנת	יום	מחלקת
רחל		63	20-9	מחלקת
מאיר		65	25-6	מחלקת
אגרימ		67	18-8	מחלקת
יוסף		70	26-5	מחלקת

מחלקת עבודה

דוד נולד בעיר מליה שבספרד. בשנת 1948, בהיותו בן שמונה שנים, עלתה משפחתו ארצה וקבעה את מקום מגוריה בטבריה. ימים קשים הקבילו את פניה. משפחה ברוכת ילדים מצב כלכלי קשה, תנאי מגורים קשים ביותר, (אהלים במעברה). אעפ"כ, עשה דוד דרכו אל ביה"ס ללמוד תורה. הוא התחנך בבית תלמוד תורה ע"ש ביבס. עם תום למודיו היסודיים נאלץ היה דוד לשים צווארו בעול העבודה ולסייע להוריו בפרנסת המשפחה. התחיל דוד מלאכתו, כנער עוזר בנגריה, וסיים כנגר כללי מושלם ומעצב ריהוט פנים האחראי על הנגריה הגדולה של קבוץ שער-הגולן. בתוך כך, הספיק גם לעשות זמן מה בלמודים בישיבת רבי מאיר בעל הנס. דוד, שניחן בתבונת כפים, ניצל את מקצועו גם לסיפוק צרכיו הנפשיים ביצירת מלאכת מחשבת.

הרוח הלאומית, ששררה בבית, השפיעה מאד על דוד עוד משחר ילדותו לאהבה את ארץ-ישראל בכל נפשו.

כבן בכור במשפחה, סיע לכל בני הבית ככל שיכול היה. העזרה לזולת היתה טבועה באפיו. מכאן גם החיבה, שרחשו לו חבריו וידידיו. דוד התגייס לחיל השריון בצה"ל בשנת 1958. לאחר קורסים שונים ומרוכזים הפך להיות חלק בלתי נפרד מהטנק. לאחר שחרורו, הקים דוד משפחה והשתדל לבסס את מעמדו הכלכלי, עם שהוא מוסיף לתמוך בהוריו ולסייע להם. צנוע היה דוד בהליכותיו ועל פעילויותיו נעשו, שלא לצרך ראוה.

עוד מימי נעוריו היה דוד פעיל בתנועת הנוער "ביתר". הוא היה מסור מאד לתנועה וחבר במלגת הליכוד עד יומו האחרון. מלחמת יום הכפורים האכזרית הזעיקה את רבבות חבריו אל קרב הבלימה, לבלום את האויב הפולש. דוד עלה לרמת הגולן עם צוותו בטנק, ולאחר לחימה עקשת ואכזרית, נפל משפגע פגז סורי בטנק שלו ליד "חושניה" שברמת הגולן.

דוד הלך והותיר אחריו הורים, אחים ואחיות, אשה וארבעה ילדים. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בטבריה.

הכרזתי הראשונה עם דוד היתה בשעת מלחמה - וכך היתה גם הפרידה. היה זה בעצם המלחמה על כבוש רמת הגולן במלחמת ששת הימים ותוך כדי קרב נפגע הטנק שלי, וכמקובל ביחידות שריון, עברתי להלחם מטנק אחר, לא הכרתי את הצוות לפני כן, ואת שמות החיילים בטנק שמעתי תוך כניסה לקרב, אולם מיד חשתי שנכנסתי למספחה טובה - דוד, בקריצה ובתפעול יעיל של חלקו בטנק אישר הרגשתי זאת.

כך עברנו מקרבות הבקעה לקרבות רדיפה. למרות שפרק לחימה זה היה קצר (רק יומיים) הרגשתי שאני מכיר את דוד כבר זמן רב. מיד נוכחתי בתכונות היסוד שלו וזה, למרות צניעותו. הוא ידע לדאוג לכל הנושאים הלוגיסטיים, מהיותו לוחם בתא המלחמה של הטנק, הוא לא נח ולא נרגע עד אשר מצא תחמשת למלא בה מחדש את הטנק. כאשר גמר לדאוג לטנק שלו דרחה שאין מפקד אשר מטפל במלוי שאר הטנקים לקח משימה זו על עצמו. כאשר ראה חיילים מאיימים על אזרחים ערבים ששרדו בקונטרס הוא הבהיר להם מיד שאלה אינם בדיוק אויבינו, לא הזקנים ולא נשותיהם. וכך, במשך הזמן ראיתי איך מתבלטות תכונות האופי היסודיות של דוד: יושר, אחריות, ומסירות עד אין קץ.

זכורני, מאוחר יותר, תקופות מילואים שרתנו יחד. ואני אז מפקדו הישיר. נוכחתי שלמחלקה של דוד אין צורך לדאוג. תמיד היתה מסודרת ומאורגנת. לא היה צורך בהסברים רבים. הספיקו שתיים שלש מילים והעניין התבצע בצורה הטובה ביותר, וזה כאשר דוד לפחות מבהינה פורמלית איננו מפקד - אולם באסירות ובמסירותו הוא עלה על מפקדים רבים והשפעתו על החיילים היתה רבה.

בפעם האחרונה שנקראנו לדגל היה בערך ביום הכפורים. זכורני פגישתנו בערב זה במחנה. כל היחידה היתה כמרחקה, כולם אצו רצו, אספו ציוד מלאו טנקים בולק ותחמושת, לקחו נשק ומדים ותוך זמן קצר מאד היינו מאורגנים ומוכנים. באמצע התארגנות זו פגשתי בדוד, למרות ששנינו מהרנו, כל אחד לבצע תפקידו, עוד הספקנו לשוחח כמה דקות. דוד ספר לי שהוא כבר עובר עצמאי, ספר לי על משפחתו, נשמע מדבריו כמה מאושר הוא בחייו, למרות הקשיים הכלכליים שלו ואתו כאיש עבודה מצעירותו. הוא גם סען שבדאי תהיה זו מלחמה קטנה ואולי תגמר עוד לפני שנסיק להגיע אליה, ובמהרה נחזור כל אחד לביתו. הספקנו לאחל אחד לשני הצלחה ונפרדנו בלחיצת ידיים מבלי שידענו אז כמה הסתיעונו הסורים. כך מצאנו עצמנו בתנועה למוון רמת הגולן בשעות הצהריים של יום א' 7.10.73, עברנו בצמח ועצרנו להכנות אחרונות לפני העליה לרמה ויצירת המגע עם האויב.

אינני יודע אם לכל חיילי היחידה סימל מעבר דרך עמק הירדן ותנועה לכוון האויב המאיים על בתינו מה שסימל לנו לדוד ולי. שנינו היינו שוכני הכנרת ובהינו נמצאים בעמק, והנה אנחנו מוצאים עצמנו נעים בטנקים למול האויב באותו מקום שאנחנו רגילים להמצא בו בכל ימות השנה, בנסיעה לעבודה, לטיול או לכל מטרה אחרת, ואנחנו הולכים להגן על בתינו אנו. אין לי ספק כלל מה היתה הרגשתו של דוד כאשר הוא ראה את בתינו של טבריה ממש בטווח יד ואת האויב הסורי מהצד שכנגד.

כך מצאנו את עצמנו עולים לאל-על - לרמת הגולן ופוגשים שם את שדידי הכוח שעדין החזיק בצפורניו את המקום, כאשר בתינו ומשפחותינו נמצאות בטווח של קלומטרים בודדים. בהרגשה זו נכנס דוד לקרב וגם מבלי ששמעתי זאת מפיו, ברור לי שהחלטתו היתה נחושה: הסורים חייבים להבלס. אין מקום לנסיגה. כזה היה אופיו.

מולנו, עד קצה האופק ניתן היה לראות עשרות טנקים סורים נעים לקראתנו. הם נעו פרושים על כל רוחב שטח התמרון, מנחל גולן במזרח ועד למרגלות המורדות לכנרת במערב. ואנחנו יצבנו קו הגנה באל-על ובטביחה.

לא ראיתי את דוד כאשר נפגע הטנק שלו. ספפר בתים וגדרות הסתירו זאת ממני. ידוע לי רק שבשעה בין הערביים, כאשר החשכה החלה לחול, וכאשר יצבנו את קו הבלימה לכל רוחב הגזרה, כאשר אחרינו כמה שעות של לחימה - נפגע דוד ונפל בקרב.

הוא נפגע ע"י טנק סורי בטווח קצר ביותר כאשר דוד בטנק שלו לא נע לאחור בכל אותן השעות שהסורים נטו להכריעו גלים גלים וכאשר אנחנו מסיידים טנקים רבים משלהם.

כנני יודע אם דוד ידע זאת אולם, באותן דקות שבהן הוא נהרג - נפלה ההכרעה בגזרה זאת של רמת הגולן.

בדיוק אז חל מפנה בו הסורים הפכו מצבא מתקדם לצבא נסוג, ואז התחלנו אנו להתקדם קדימה. מפנה זה היה אפשרי רק בזכות העקשנות והאומץ להלחם מעטים מול רבים.

דוד מילא תפקידו בצורה מושלמת ביותר. הוא נפל כגבור כמו רבים מחבריו-חברינו, ובזכותם ניתן היה לכל אזרחי המדינה להמשיך לחיות וליצור.

דוד... הכרנו אחד את השני במלחמה ונפרדנו במלחמה אחרת. זהו גורלו של עמנו. תמיד אזכור אותך ואת פעלך, ונשמור על מסורת דרכך.

סגב לדור היוזע להסכל בנספות יקריו...

דוד וכניש יליד ספקד שנה 1940, עלה ארצה עם הוריו וכספחתו בשנה 1948, בין העליות הראשונות לא"י, שסגו את הקשים הגדולים ביותר, החל במשכנס שהתבטא באוהלים, דבר שהכביד מאוד על משפחה כרובת ילדים זו, ולמרות כל התנאים הגרועים לראשית דרכם בארץ זרה, כיים חוק לימודיו היסודיים בסבריה, רכש לעצמו מקצוע עצוב פנים, בו שילב את אהבתו לדברים חומריים וסקף מאוייו בעבודתו עץ נאים שביטאו עדינות נפשו. גדולת הוריו בזה שהשכילו להנך ילדיהם כראוי ובגאווה הראויה לשמה.

מלא חובותיו כבן בכיר במסירות, ועוד בשנותיו הרכוח המך במספחתו, גדולתו- במידת הצניעות שבה ניחון, חונן בלב חם ורגיש, ביושרו ובטוב ליבו ועזרתו לזולת שלא ידעה כייגים רכש הרבה חברים הדואבים על אובדנו.

ערכי מסירות ואהדה חמה אותם סגלו לו בבית הוריו נשמרו בו עד להינשאו ואב לילדים.

הלך בנתיב שהלכו בו רבים ולא שבו. חיייו הקצרים היו מלאי תוכן, גבורתו, אומץ ליבו וטוהר הנפש שבו ליווהו עד יום נפילתו ב-8.10.73.

לא ימוש זכרו מליבנו, יהי זכרו ברוך!

המספחה

מורו ורבו מהקופח היותו חלמיד בבי"ס, מר יוסף ילזו כותב לזכרו:-

" החייל דוד וכניש ז"ל למד בביה"ס "תלמוד תורה" בסבריה שעמד תחת הנהלתו בשנים תש"ז-תשי"ז 1950-1957 וסיים חוק לימודיו.

המנוח היה שקדן, נבון שקט וממושמע, היתה בו אצילות הנפש ועדינות מיוחדת זכרו לבוכה והי"ד "

ומכאן לתנועה ה"חרות" בה בילה שנות חיייו היפות מהיותו נער ועד גיל הבגרות מר מאיר יאיר מעלה זכרונו:-

" לחבר, לרע לאדם - דוד וכניש היקר

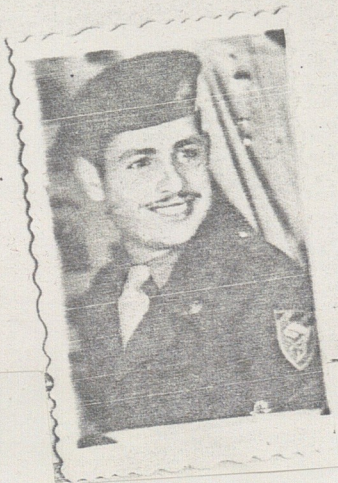
קשה לנו להאמין שלא נראך עוד מתהלך בתוכנו, כי הופעתך האצילית, הסהורה והחיון הנעים שלטה אותך בכל הליכותך הישרו אורח נועם ורגיעה לכל הבאים איתך במגע. ראייתך איך התהלכת עם אשתך וילדיך עם הורין, ואיתך, את האהבה והמסירות שרחשת לכולם ועל זאת הכאב הוא שבעתיים.

הנער דוד הצטרף לטורות בית"ר בסבריה מתוך אמונה יוקדה ברעיון הקומת ישראל ובשלמותה, ומתוך אהבה אמיתית את עמו ומולדתו. היה אחד החניכים המצטיינים והמסורים בכל פעולה ובכל חוג שהשתתף בו, חבריו ומדריכיו אהבוהו והוא אהב את כולם. עניו וצנוע בהליכותיו, אך עם זאת ער וחוסס במחשבתו, $M \frac{1}{2}$

צר לנו מאוד איך נפלו גיבורים."

אחד מאוהביו ומוקיריו
חבר מועצת עיריית סבריה

ממסגרת המספחה, הלימודים והתנועה לעבודתו במסק שער הגולן, בו עבד כשנה ומחצה :-

ראיתי את דוד ז"ל בפעם האחרונה, בערב יום כפורים. הייתה זאת שעה צהריים, כשכלם סיימו את עבודתם, לקראת בוא יום הכפורים. דוד ז"ל עבר על ידי ובהיזון חברי, כפי שהודגלנו בינינו, הוסיט יד בצירוף לברכה" לגמר חתימה טובה". עוד החלפנו בינינו כמה מילים - כיצד יש לברך בערב יום כפורים - "גמר חתימה טובה", או חתימה טובה לבד וככה הלך לבלי שוב, הוא נפרד מאיתנו לאחר היכרות קצרה, של שנה ומחצה בלבד. כעבור כמה ימים שמענו לתדהמה כולנו כי דוד איננו, נפל חלל בשדה הקרב. בהתייבבו בין הראשונים להגן על הישובים שעל הרמה ולמרגלותיהם ועל המדסנה במאבקה הנוסף על קיומה.

צעיר לימים היה דוד ז"ל, רק בן ל"ג שנים, כפי שאמר לי פעם, בלכתנו יחד מהמפעל לחדר האוכל של הקבוץ.

ואנחנו בראותנו אותו אצלנו בעבודה, מיד נקשרה ידידות בינינו, ידידות שמקורה, הערכה הדדית ובמסירות רבה שגילה בעבודה, שהיינו שותפים לה. עם בואו לעבודה במפעל הרהיטים, שהוקם באותו זמן בקבוץ, הוכיח דוד ידע ויכולת כאיש מקצוע ואף גם כבר-ממכא. לא אחת היינו באים להתייעץ אהו ונפרט זה או אחר בעבודה, ודוד ז"ל נענה ללא שמץ של התנשאות, בסבר טוב וחברות היה מציע פתרונות, שנעשו לנחלת כלל העובדים במחלקת הרהיטים שבמפעל "גולן" ומבחינה חברתית- הריר היה דוד ז"ל הרוח הטובה שבמחלקה. אופיו הנח לבריות, השרה בין הסובבים אותו ידידות והבנה.

לא פעם נזדמן לנו ללכת יחד מבית ההרושה לחדר האוכל של הקבוץ ופעם אפילו מהון אחרות של קרבה והערכה, פעם גם רמזתי לו, כי היינו שמחים לראותו ואת משפחתו כחברים בקבוצתנו שער הגולן.

בערב יום כפורים נפרד מאיתנו דוד ז"ל ובשבוש שלאחריו הגיעהנו הידיעה המדהימה על נפילתו.

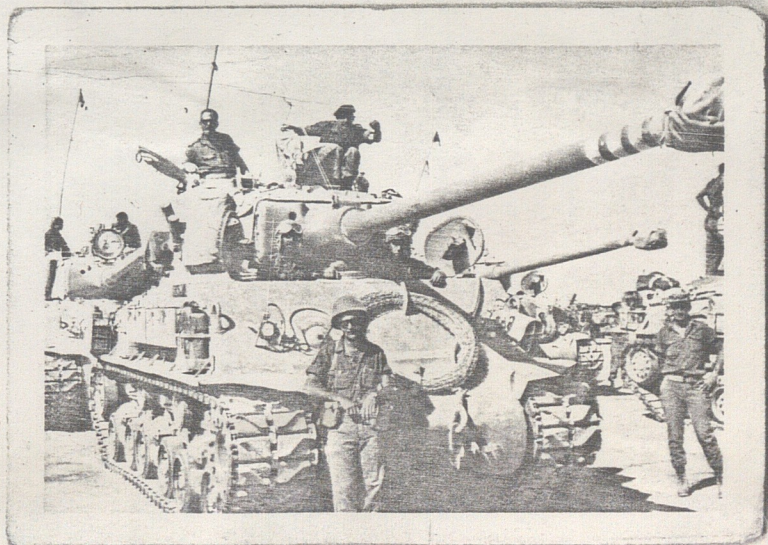
נדחכים וכואבים קבלנו הידיעה הזאת והמהש לנו מה גדולה האבידה עבורנו גם בעבודה וגם באובדן איש נעים הליכות כמוהו. והכאב הוא קשה יותר לאין שיעור, ביודענו מה רב הצער למשפחה לאסתר וילדים הרכים.

בקרנו בביתם וראינו את מקום מגוריהם, את הספרים שכווננו ואת הסדר והמסירות שדסקעו בכל בידיים חרוצות. והנה הופר כל זה ולא הייתה בפנינו ברגע הראשון מלת נהמה - רק זאת שתזכור אסתר, כי עליה להיות הזקה למען ילדיהם הרכים.

קבוץ שער הגולן.

(-)

אהרון לוי.

לחבר לרע לאדם
דוד וכניע היקר!

קשה לנו להאמין שלא נראך עוד מחלך כתוכנו, כי הופעתך האצילית הסתורה
והחיוך הנעים שלוה אותך בכל הליכותיך השרו אורה נועם ורביעה לכל
הנאים אתך במגע. ראיתין איך התהלכתה עם אשתך נילניך. עם הורייך ואחיך
את האהבה והמסירות שדחשת לכולם ועל זאח הכאכ בוא שבעתיים.
הנער דוד הצטרף לשורות בת"ר בטבריה מתוך אמונה יוקדת ברעיון תקומת
ישראל וכשלמותה, ומתוך אהבה אמיתית את עמו ומולדתו. היה אחד החניכים
המצטיינים והמסורים בכל פעולה ובכל חוב שהשתתף בו חבריו ומדריכיו
אהבוהו והוא אהב את כולם. ענו וצנוע כהליכותיו אך עם זאת ער ותוסס
במחשבותיו. צר לנו עליך ידידנו דוד נעמחה לנו מאוד איך נפלו גבורים.

אחד מאוהביו ומוקריו

מאיר יאיר
חבר מועצת עיריית טבריה

אשר הצהרה

הנני מצהיר כזה כי החייל ורחמיש דוד ז"ל למוד כביה"ם
"הלמוד הורה כיבס" בסכריא שעמד החת הנהלתי בשנים
חש"י - חש"יז 1950 - 1957 וסיים חוק לימודיו.
המנוח היה שקדן, נכון שקט וממושם, היתה כו אצילות
הנפש ועדינות מיוחדת זכרו לברכה והי"ד.

יוסף ילוז

מנהל ת"ח כיבס לשעבר

זוכ רים את מה שאינו פוסק מלבאוב...
אני זוכרת את דוד, איכה אפשר לשכוח?
מעולם לא שוחחתי עימו - אך הכרתיו.
צניעותו, ניכרה על פניו, הסומך שהיה נסוך על פניו גילוהו.
תמוה בודאי לומר כי לא הכרתיו אך ידעתי מיהו. כידידת משפחתו
נתקלתי בו רבות. הוא השרה אורדת נועם לשוהה במחיצתו, היה בו
מן שקט נפשי צמח שלא רבים זוכים בו. משיחות עם הוריו למדתי להכירו,
מידי יום זכר דוד לבקר את הוריו שגרו ככרת דרך מביתו ותמיד נרתם
לעזרת אחיו ואחיותיו. נדיר להתקל באבות לילדים שקשריהם עם הוריהם
כה אמיץ. כזה הוא היה.
אב טוב לילדיו, בן מסור להוריו ואה בכל נפשו לאחיו ואחיותיו.
אובדנו לכס - הוא כאבי.

קז אנלי

לחבר לרע לאדם
דוד וכניס היקר!

קשה לנו להאכין שלא נראך עוד מההלך כתוכנו, כי הופעתך האצילית הסגורה
והחיוך הנעים שלורה אותך בכל הליכותיך הטרור אורחה נועם ורגיעה לכל
הנאים אתך כנגע. ראיתין איך התהלכתה עם איתך וילדיך עם הוריק ואהיך
את האהבה והמסירות שרהשח לכולם ועל זאת הכאכ כוא שבעתיים.
הנער דוד הצטרף לטרדות בחיור בטכריה מתוך אמונה יוקדת ברעיון תקובת
ישראל וכשלמותה, ומתוך אהבה אמיתיה את עכו וכולדהו. היה אחד התניבים
המצטיינים והמטורים בכל פעולה וככל חוב שהשתתף בו חבריו ומדריכיו
אהבוהו והוא אהב את כולם. ענו וצנוע כהליכותיו אך עם זאת ער וחוסס
כמהשכוהיו. צר לנו עליך ידידנו דוד נעמה לנו מאוד איך נפלר בבורים.

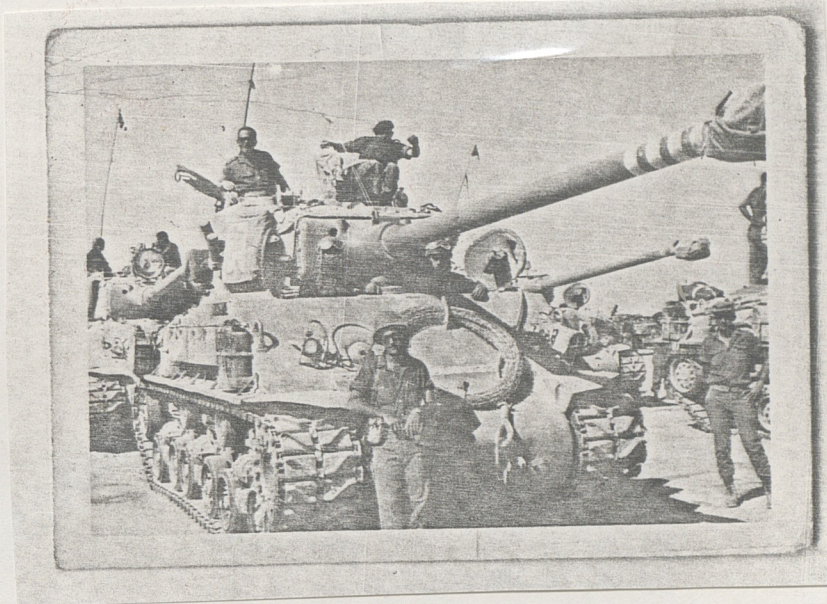
אחד כאוהביו ובוקריו

מאיר יאיר

חבר מועצת עיריית טכריה

דוד, בן רחל ואלברט, נולד בשנת 1940 במליה שבספרד ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1948. הוא למד בבית-ספר יסודי בספרד ובתלמוד-תורה "ביבס" בטבריה, ואחרי-כן המשיך ללמוד בישיבת "אור התורה", שליד קברו של ר' מאיר בעל הנס בטבריה. כשעלתה משפחתו של דוד ארצה, היא שכנה תחילה במעברה. לדברי מורהו, היה דוד תלמיד שקדן, נבון, שקט וממושמע. הוא היה חבר בתנועת "בית-ר" בטבריה וברבות הימים אף הדייק בה. הוא היה פעיל בתנועה, השתתף בפעולות ובחוגים רבים, וחבריו ומדריכיו אהבוהו. כבן הגדול במשפחתו מרובת הילדים, החל דוד לעבוד עוד בנעורו ותמך במשפחה. תחילה עבד בנגרות במקומות שונים בטבריה ואחרי-כן עבד גם במירוט (פוליטורה). דוד התעניין בתכנון רהיטים ועשה עבודות-עץ נאות. ברבות הימים אף למד עיצוב פנים. הוא היה עניו וצנוע מאוד בהליכותיו ומסוגר בעצמו. היו בו שקט נפשי, אצילות, ועדינות והוא היה נוח לבריות והשרה סביבו אווירה של נועם ורגיעה. עם זאת, היה ער ותוסס במחשבתו ובמעשיו. דוד היה ישר, אחראי ומסור ללא גבול. מטבעו היה טוב-לב ורגיש ועזר לזולת בכנות וברצון וכך רכש לו חברים רבים. דוד גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1958 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מקצועות טנק "שרמן", הוצב כטען-קשר טנק בגדוד שריון והצטיין בתפקידו. כעבור זמן השתלם בקורס מש"קי אפסנאות ושירות כאפסנאי

בגדוד שריון אחר. הוא עבד במסירות והצליח יפה בעבודתו, כפי שמעידה תעודה השחרור שלו.

לאחר שסיים את השירות הסדיר, הוצב לשירות מילואים כטען-קשר בגדוד שריון, ובו שירת עד יומו האחרון. לאחר השחרור עבד כעצמאי בבית-המלאכה "ברק" לציפוי רהיטים ובשנה וחצי האחרונות לחייו עבד כרכז ייצור במפעל הרהיטים "גולן" בקיבוץ שער-הגולן. דוד היה מסור מאוד לעבודתו והצטיין בידע וביכולת במקצועו. הוא היה נענה לכל אדם בסבר פנים יפות והכל הכירוהו כרוח הטובה במחלקתו. גם בביתו נראו מעשי ידיו החרוצות ברהיטים שכנה בעצמו. במלחמת ששת הימים השתתף בכיבוש ירושלים ואחרי-כן לחם בקרבות רמת-הגולן. לדברי מפקדו, היה דוד דואג לכל העניינים הלוגיסטיים ולאחר שהשלים את מלאכת זיווד הטנק שלו, היה דואג גם לטנקים האחרים. השפעתו על החיילים הייתה רבה ומחלקתו הייתה מסודרת ומאורגנת תמיד. אף-על-פי שפורמלית לא היה דוד מפקד, הרי באישיותו ובמסירותו עלה על מפקדים רבים. דוד היה בן מסור להוריו, בעל אוהב לאשתו, אב טוב ומיטיב לילדיו ואח דואג ונאמן לאחיו ואחיותיו. גם לאחר שנהיה אב לילדים, היה מבקר אצל הוריו מדי יום ביומו, אף-על-פי שגר בריחוק מקום, ותכד עזר לאחיו. בערב יום הכיפורים נקרא דוד ליחידתו, שנשלחה להשתתף בבלימת הסורים ברמת-הגולן. בקרב שהתחולל ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נאלץ על ליד צומת חושנייה, נפגע דוד ונהרג מפגיעה ישירה בטנק שלו. הוא הובא למנוחתו עולמים בבית-העלמין בטבריה. השאיר אחריו אישה, שתי בנות ושני בנים, הורים, חמש אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "דוד פעל תמיד בצנעה, אך עשה את המוטל עליו ואף מעבר לכך. הוא מילא תפקידו ביעילות ובמסירות והיה אהוב על חבריו ליחידה ולצוות".